

ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΡΑΓΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΚΟΠΩΝ

Η ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΩΜΕΝΑ ΧΕΡΙΑ

Μία σκανινη Νορβηγίδα τυχοδιώκτρια. Η περιπέτειος της Βάλμποργκ Κρίστιανς. Από χορεύτρια του «Μαραμπού» κατάρχη της «Μυστικής Υπηρεσίας» του Βερολίνου. Ο γάμος της μυστηριώδους Λένου Ανταίς με το Γάλλο λοχαγό Ανρὺ Λαπόρτ. Οι παράξενου θάνατοι τῶν Γάλλων ἀεροπόρων, κτλ. κτλ.

ΣΦΑΛΩΣ κανένα δράμα ἀπὸ τὴ μυστηριώδη ζωὴ τῶν Εὐρωπαϊῶν κατασκοπῶν δὲν εἶνε τόσο τραγικὸ καὶ τόσο ἀπερῶται, ὅσο ἡ ξαφνικὴ ἀνακάλυψις, ἡ περιπετειώδης σὺλληψις καὶ τὸ μοιραῖο τέλος τῆς Βάλμποργκ Κρίστιανς, μίας σκανινης Νορβηγίδος τυχοδιώκτριας, ποὺ ἦταν πασίγνωστη κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μεγάλου Πολέμου ὡς «ἡ κατασκοπὸς μετὰ τὰ ματωμένα χεῖρά».

Ἡ ἱστορία τῆς Βάλμποργκ Κρίστιανς εἶνε ὀλόκληρο συναρπαστικὸ μυστηριώδη καὶ δυσκολιένετα κανεὶς νὰ τὴν συγκεντρώσῃ σ' ἓνα συνοπτικὸ πορτραῖτο τῆς. Μιὰ τέτοια ζωὴ μᾶς θινᾶζει πρὸ θριαμβευτικῆς σταδιοδρομίας τῶν τυχοδιωκτῶν τοῦ XVIII αἰῶνος ποὺ ξενοῦσαν ἀπὸ τὴν τρωγὴ μίας λαϊκῆς συνείδησις καὶ ἔφταναν μιὰ ἡμέρα στὰ βασιλικὰ δικαστήρια τῶν Βερσαλλίων, πανηγύρες, πάλαιότες καὶ εὐτυχημένες...

Ἡ ὄμορφη Νορβηγίδα ποὺ ζῆιενε στὴν ἱστορία ὡς «ἡ κατασκοπὸς μετὰ τὰ ματωμένα χεῖρά» ἦταν καὶ αὐτὴ κόρη μίας φτωχῆς οἰκογένειας ναυτικῶν τοῦ Μπέργκεν. Ὁ πατέρας τῆς ἦταν λουστῆρος σ' ἀμετανάστευσι καὶ ἔλειπε τοὺς περισσότερους μῆνες τοῦ χρόνου στὰ λιμάνια τῆς Γουλιανδίας. Ὅσο γιὰ τὴ μητέρα τῆς, πῆθαν νέα καὶ τὴν ἄφησε ὀρφανὴ σὲ ἡλικία ἑντέκα χρόνων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ μικροῦλα Βάλμποργκ δὲν μποροῦσε νὰ ζῇ μόνη τῆς στὸ σπίτι, ὅσο ἔλειπε ὁ πατέρας τῆς στὶς πολικῆς θάλασσες, δέχτηκε ὀλοχαρὴ τὴ φιλοξενία μίας θείας τῆς ποὺ ζῆιενε στὸ Ἀάλμποργκ τῆς Δανίας.

Ἡ Βάλμποργκ πέρασε στὸ Ἀάλμποργκ μιὰ πολὺ παράξενη παιδικὴ ἡλικία Δικατέντε χρόνον ἔφυγε χωρὶς ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς θείας τῆς μετὰ κάποιον Ἑλσα Κρέιμερ, ἔξι χρόνια ποὺ μεγάλη ἀπὸ αὐτὴν, καὶ ἔφτασε ἴσως ἀπὸ διάφορες ἵπποτες περιπέτειες στὸ Βερολίνο, ὅπου ἄρχισε νὰ ἐργάζεται ὡς ἰσπᾶλληλος βεστιαρίου, σ' ἓνα μεγάλο νηγερινὸ κέντρο. Ἐκεῖ πέρα ἡ νεαρὴ Νορβηγίδα, ποὺ εἶχε ποτὲν ἄρχισαι νὰ γνωρισθῇ μετὰ ἀπὸ ἓνα χρόνο τὴν πρόσληψί τῆς

Ἡ Βάλμποργκ Κρίστιανς εἶχε γνωρίσει ἐκεῖνὴ τὴν ἐποχὴ ἓνα μυστηριώδες πρόσωπο καὶ εἶχε δεχθῆ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τρελλὴ ζωὴ τῆς γιὰ μιὰ ἄλλη ποὺ ἔλακε δὲ, ποὺ περιπετειώδη, ἀλλὰ καὶ ποὺ ἐπικίνδυνη. Αὐτὸ τὸ μυστηριώδες πρόσωπο ἦταν ὁ ἵππολογαγὸς Κάρολ φὸν Γκράτς, ἓνας ἀπὸ τοὺς καλύτερους ἀρχικατασκοπῆς τῆς «Μυστικῆς Υπηρεσίας». Κι' ὅπως μαντεύετε εὐκόλα, ἡ ὄμορφη χορεύτρια τοῦ «Μαραμποῦ» εἶχε γίνει πράκτορ τῆς γερμανικῆς κατασκοπείας.

Ὁ ἵππολογαγὸς φὸν Γκράτς ἦταν ὁ μόνος ἄνθρωπος ποὺ εἶχε μποροῦσαι νὰ κατακτήσῃ τὴν ἀστατη καρδιά τῆς. Ἦταν ὁ μόνος ποὺ εἶχε ἀπάνου τῆς ὡς τὴν ἡμέρα τοῦ τραγικοῦ τέλους τῆς μιὰ μοιραία καὶ ἀκατανίκητη ἐπιδράσει. Αὐτὸς τὴν εἰσήει στὰ μυστικὰ τῆς κατασκοπείας καὶ τῆς ἔμαθε τὸ πολιτικὸ σύστημα τῶν κρυπτογραφικῶν συνεννοήσεων. Κι' αὐτὸς τέλος τῆν προετοίμασε γιὰ τὴ μεγάλη καὶ τρομερὰ ἐπιβάνδ-

νὴ ἀποστολὴ τῆς στὸ Παρίσι...

***

Τὸν Ἀπρίλι τοῦ 1915 ἡ Βάλμποργκ Κρίστιανς, μ' ἓνα πλαστὸ διαβατήριον καὶ μετὰ τὸ ψευδώνυμο Λένου Ανταίς, πέρασε τὰ σύνορα καὶ κατέλυσε σ' ἓνα ἥσυχο ξενοδοχεῖο κοντὰ στὸ Δάσο τῆς Βουλώνης, ὡς χθῆρα τοῦ Ἀγγλοῦ ἀεροπόρου Ντὰν Ανταίς, ποὺ εἶχε σκοτωθῆ σὲ μιὰ ἠρόσκη πτήσι του στὶς επιχειρήσεις τοῦ Δυτικοῦ μετώπου.

Αὐτὴ ἡ ὄμορφη Ἀγγλίδα, ποὺ ἔφερε πάντα ἓνα βαρὺ πένθος, δὲν ἄργησε νὰ συνδεθῇ μετὰ διαφόρους ξένους ἀεροπόρους καὶ ἰδιαιτέρως μετὰ τὸν λοχαγὸ Ἀνρὺ Λαπόρτ, φίλο τοῦ ἀνδρός τῆς, ἀποσταμένο στὸ II Γραφεῖο τοῦ Ἐπιτελείου. Ἡ σχέσηος αὐτῆς τῆς Λένου Ανταίς μετὰ τὸ Γάλλο ἀξιωματικὸ τῆς ἀεροπορίας, ἀπλῶς φιλικῆς στὴν ἀρχῇ, κατέληξαν σὲ λίγο σ' ἓνα τρομερὸ εἰδιόλιον. Ὁ Ἀνρὺ Λαπόρτ μάλιστα, τρελλὰ ἐρωτευμένος μετὰ τὴν ὄμορφη χθῆρα, τὴν ἔπεισε τέλος νὰ ἐγκατασταθῇ μόνιμως στὸ Παρίσι, μετὰ τὸν ποὺ ἀπὸ τρόστο μετὰ τὸ νὰ γίνῃ γυναίκα του!

Ἡ Λένου Ανταίς λοιπὸν ἔγινε κυρία Λαπόρτ καὶ ἐγκαταστάθηκε μετὰ τὸν ἄνδρα τῆς σ' ἓνα πολυτελὲς διαμέρισμα τῆς ὁδοῦ Κλεμιάν-Σιμόν.

Οἱ νεόνυμφοι, ὅστερ' ἀπὸ τὸ μῆνα τοῦ μέλιτος, ἄρχισαν νὰ κοινοῦν στὸ σπίτι τους διὰ φορὲς τὴν ἐβδομάδα, σὲ φιλικῆς συγκεντρώσεις, πολλοὺς ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικοὺς τοῦ ἐπιτελείου καὶ ὄλους τοὺς «ἀσσοὺς» τῆς ἀεροπορίας, ὅταν ἐγύριζαν στὸ Παρίσι γιὰ λίγες ἡμέρες μετὰ ἀδεία.

Σ' αὐτῆς τῆς συγκεντρώσεις ἡ Λένου ἔλαμπε μικρολεπτικὰ μετὰ τὴν ξανθεὴ ὄμορφη τῆς, τὴν βορεινὴν χέρι τῆς καὶ τ' ἀκατανίκητα θῆρηγτρά τῆς. Ἦταν ἡ καλὴ φίλη ὄλων τῶν ἀεροπόρων ποὺ περνοῦσαν ἀπὸ τὸ σαλὸν τοῦ λοχαγοῦ Λαπόρτ καὶ ἡ μόνη παρηγοριά τους, ὅταν ἐξαγορεύζαν στὸ μέτωπο. Ἡ ὄμορφη Ἀγγλίδα τοὺς ἔγραφε διασκεδαστικὰ γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι, τοὺς περιέγραφε τὴ ζωὴ τῆς καὶ τοὺς ἔζητοῦσε νὰ τῆς περιγράφουν καὶ αὐτὸ τὴ δικὴ τους καὶ τῆς συναρπαστικῆς επιχειρήσεις στοὺς διαφόρους πολεμικοὺς τομεῖς...

Κι' ἀλήθεια, ἡ Λένου περνοῦσε διὰ τὴν ἡμέρα τῆς γράφοντας διασκεδαστικὰ ἓνα σωρὸ γράμματα, ποτὲ στοὺς συγγενεῖς τῆς στὸ Λονδίνο καὶ ποτὲ στοὺς ἀγαπημένους ἐπιτρόφους τῆς. Μὰ καὶ ἔλαίβαινε ἐπιποσῆς μιὰ μεγάλη ἀλληλογραφία, τόσο ἀπὸ τὸ Λονδίνο, ὅσο καὶ ἀπὸ τὸ μέτωπο. Πολλῆς φορὲς ὁ λοχαγὸς Λαπόρτ, περιέργως, εἶχε σκίσει πάνω ἀπὸ τὸν ὄμο τῆς καὶ εἶχε διαβάσει γελώντας τ' ἀσπιδμαντὰ μικρογράμματα ποὺ ἔγραφε ἡ γυναίκα του στοὺς συγγενεῖς τῆς. Ἦταν διασκεδαστικῆς ἀφηγήσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς τῆς καὶ τῶν «κοσμικῶν νέων» τοῦ Παρισιοῦ.

Ἀπὸ μιὰ ὄμορφη τραγικὴ καὶ ἀδυσπότη ἡ μόδα πολλοὶ ἀπὸ τοὺς «ἥρωας» τῆς ξανθεῖας Λένου δὲν γύριζαν πεῖ ἀπὸ τὸ μέτωπο. Σκοτωνόντουσαν ἓνας-ἓνας στὶς ἠρόσκη πτήσεις τους, σ' ἐκεῖνες ἀκρίβως ποὺ τῆς εἶχαν προαναγγείλει στὴν ὄμορφη Ἀγγλίδα. Ἐπὶ πλὴν, τὸ II Γραφεῖον τοῦ Ἐπιτελείου εἶχε ἀρχίσαι ν' ἀνησυχῇ ἀπὸ διάφορες πολὺ παράξενες συμπτώσεις ποὺ ἐξουδετέρωναν τῆς ἐνεργειῆς του, σὰν νὰ ἐπιηροφοροῦντο ἀπὸ πρῶτα οἱ Γερμανοὶ τ' ἀπόκρυφα σχέδιά του...

Ὁ λοχαγὸς Ἀνρὺ Λαπόρτ, ἀπελπισμένος ἀπὸ αὐτὴν τὴν τόσο περιεργὴν κατάστασι, εἶχε στείλει ἓνα πλῆθος διαταγῶν στὰ Γραφεῖα τῆς Γαλλικῆς Ἀντικατασκοπείας, ὑποδεικνύοντας περισσότερη προσοχὴ καὶ περισσότερο ἐπίλο ἀπὸ μέρους τῶν πρωτοπόρων τῆς. Ἐπείκει μετὰ κάθε τρόπο ν' ἀνακαλυφθοῦν οἱ Γερμανοὶ κατασκοποὶ ἢ οἱ προδ-

τες που συνεκέντρωναν εκείνες τις τόσο πολύτιμες πληροφορίες και τις διαδίδανε στο Βερολίνο...

Παρ' όλες ώστόσο τις έντατικώς προσπάθειες και του ΙΙ Γραφείου του Έπιτελείου και της Ύπηρεσίας της Αντικατασκοπείας, τα μυστικά εξακολουθούσαν να γίνονται γνωστά στον έχθρο και να έρχον ως αποτέλεσμα την άποτυχία μερικών πολεμικών έπαχειρήσεων και το θάνατο των καλύτερων Γάλλων αεροπόρων.

* * *

Ο λοχαγός Λαπόρτ, τρελλός από τη λύσσα του, άρχισε τότε να μόν έχει έμπιστοσύνη ούτε στον ίδιο τον έαυτό του και τότε άκριβώς, από ένα χαρτί πού βρήκε τυχαίως άπάνω στο γραφείο της γυναίκας του, έκανε μια τρομακτική ανακάλυψη.

Τό χαρτί αυτό ήταν στ' αλήθεια πολύ περίεργο. Είχε τό ίδιο σχήμα του χαρτιού των έπιστολών που μεταχειρίζονταν ή γυναίκα του για την άλληλογραφία της και δέν θα παρουσίαζε βέβαια τίποτα τό έξαιρετικό, άν δέν ήταν τριτημένο σε διάφορα σημεία, όπως ένα μυστικό κομμάτι της πανόλας. Σε διάφορα δηλαδή σημεία του είχε μερικώς τρώει σε σχήμα στενών παραλληλογράμων...

Τι χρειάζονταν άραγε αυτό τό φύλλο του χαρτιού στη Λένορ; Άπό τις μελανιές που είχε άπάνω του, ο λοχαγός Λαπόρτ κατάλαβε ότι «είχε χρησιμοποιηθή» πολλές φορές. Μά με ποιά τρόπο και για ποιά σκοπό;

Περίεργος τότε ο Λαπόρτ να ιδή άν τό χαρτί αυτό είχε άκριβώς τό ίδιο σχήμα του χαρτιού των έπιστολών της γυναίκας του, ξεδιέπλωσε ένα παλιό γράμμα και τοποθέτησε άπάνω του τό τριτημένο χαρτί. Την ίδια στιγμή όμως χλώμιασε από μια τρομακτική ανακάλυψη! Τό τριτημένο χαρτί σκέπαζε όλο τό άλλο κείμενο της έπιστολής κι' έδειχνε μονάχα εκείνες τις λέξεις που παρουσιάζοντουσαν μετά από τό στενά παραλληλόγραμμο!

Δέν ύπήρχε πειά καμιά άμφιβολία. Η Λένορ ήταν μια κατάσκοπος! Τ' άδωα γράμματα των συγγενών της που έλάμβανε από τό Λονδίνο, είχαν μέσα στις φράσεις τους διάφορες λέξεις, ή όποιες, όταν παρουσιάζοντουσαν κάτω από τό στενά παραλληλόγραμμο τό τριτημένου χαρτιού, άποτελούσαν... μια διαταγή ή μια ύπόδειξη των προετοιμαμένων της! Με τον ίδιο τρόπο πάλι συννενοίτο μαζί τους και ή Λένορ και τους διεδίδανε τα μυστικά που της έμπιστευόνταν, καθώς και τις πληροφορίες που μάθαινε από τα γράμματα των άγαπημένων της «ήρωων»...

Ο λοχαγός Λαπόρτ, κίτρινος σαν νεκρός, απηρόχησε στην άκρη του γραφείου για να μόν ποιασθή κάτω από τό σκοτεινό του. Η Λένορ, ή γυναίκα του, είχε βάλει τα χέρια της στο αίμα τόνων και τόνων αεροπόρων που είχαν σκοτωθή έξ ατίας της στό μέτωπο!

Τι έπρεπε να κάνει λοιπόν; Ο Γάλλος άξιωματικός, τρελλός από τη φρίκη του, δέν βρήκε παρά μονάχα αυτή τη λύση: τηλεφώνησε άμέσως στη Μυστική Άσφάλεια, διέταξε ο ίδιος την σύλληψη της γυναίκας του, έξήγησε πώς είχε ανακαλύψει ότι ήταν κατάσκοπος κι' άπάντησε μ' έναν πικροβολισμό στις έρωτήσεις που άρχισε να του ύποβάλει, με άγνοία ή άρχηγός της Μυστικής Άσφαλείας. Χαμένος πειά, είχε αητόπνησει, φυτεύοντας μια σφαίρα στό κεφάλι του!

Άπό τη στιγμή αυτή τα γεγονότα έξετιλίχθησαν, με μια άστραπιαία ταχύτητα.

Όταν ή Λένορ γύρισε από τον περίπατό της και είδε με φρίκη τό πτώμα του συζύγου της μπροστά στο γραφείο του, κατάλαβε άμέσως τί είχε συμβή και πριν προφτάσει να τη συλλάβουν οι άστυνομικοί είχε γίνει άφαντη από τό διαμέρισμά της.

Η φυγή της αυτή έμοιαζε μ' ένα παράξενο, άλλα και τραγικό κανήγι άλεπούς. Η κατάσκοπος με τα ματωμένα χέρια κατέφυγε πρώτα στην Όρλεάν κι' έπειτα τρομοκρατημένη ανέβηκε ως τό Καλά με την έλπίδα ότι θα κατάφερε να περάσει στην Άγγλία. Πάντ όμως είχαν διαβιασθή με τον άσχημο τα χαρακτηριστικά της και παντού άνεκαλύπτετο από τους άστυνομικούς. Τέλος, ύστερ' από τρεις ήμέρες συνελήφθη στη Χάβρη και μεταφέρθηκε άμέσως στο Παρίσι.

Κι' ή Λένορ Άνταμ, ή μεγάλη τυχοδιώκτρια Βάλμποργκ Κρίστιανς, άφου πολλές φορές άπεπειθή ν' αυτοκτονήσει στη φυλακή της, καταδικάστηκε σε θάνατο από τό Στρατοδικείο και τις 19 Δεκεμβρίου του 1915 τουφεκίστηκε ως κατάσκοπος στο Δάσος των Βενσέν.

ΡΟΜΙΕΡ ΜΠΟΥΚΑΡ

ΓΝΩΜΙΚΑ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Μπορεί ν' αγαπά κανείς και να μόν εινε εύτυχημένος. Μπορεί νά- να εύτυχημένος και να μόν αγαπά. Άλλά ν' αγαπά και συγχρόνως νάνα άπολύτως εύτυχημένος, έ, αυτό εινε θαύμα!

Μιχαήλ x

Γιατί όλοι οι έρωτες, ως και οι πιο φλογεροί άκάμη, έχουν ένα τέλος; Γιατί φαντάζεται κανείς ότι θα δοκιμάσει στον έρωτα χαρές που δέν τις βρίσκει... Κι' αυτό συμβαίνει επειδή όλοι σχεδόν οι άνθρωποι έχουν μεγαλειότερη φαντασία, παρά εύαισθησία...

Μιχαήλ x

Μια γυναίκα δέν μπορεί να νοιώσει έρωτα πραγματικών για έναν άνθρωπο που ξέρει ότι εινε κατώτερος της. Έρωσ χωρίς φίλια, ένθουσιασμό κι' εκτίμησι, δέν εινε έρωσ.

Άλφρ. Μυσσέ

Η γυναίκα κυβερνείται από μυστηριώδη ένστικτα. Γι' αυτό, όταν αισθανθή κάποτε δυνατή την ανάγκη μιας τρυφερότητας ή στοργής, έμπιστεύεται στον πρώτον άνθρωπο που βλέπει έμπρός της.

Στη γυναίκα κάθε σαρκικός πόθος, όταν φθάση σ' έναν ώρισμένο βαθμό ώριμότητας, μεταβάλλεται άφαιμάτως σε έρωτα. Η τύχη τότε βοηθάει, έστω να έπωλεηθή τό έρωτος αυτού ένας βλάκας ή ένας μεγαλοφυής.

Η χάρις, ή αγαθότης, τα λεπτά και άδρα αισθήματα της καρδιάς, εινε σαν τα βωβά πρόσωπα της σκηνής, τα όποια χάνονται μόλις έμφανισθή ο μεγάλος ήρωας και πρωταγωνιστής, ο πόθος.

Στον έρωτα ή γυναίκα έχει πιο περιορισμένον, άλλα και πιο συγκεκριμένον όρίζοντα βλέψεων και έπιθυμιών.

Σε ήλικία 30 ετών μια γυναίκα τελειώνει ένα έρωτικό στάδιο και άρχίζει ένα άλλο.

Εινε κανείς δυστυχέστερος όταν νομίζει ότι άπατάται, παρά όταν εινε βέβαιος γι' αυτό.

Μεταξύ δυό έραστών ύπάρχει μια διαρκής και ώρισμένη «σποστής» έρωτος, ούτως ώστε όταν λιγοστεύει στον έναν να μεγαλώνει στον άλλον.

Στη γυναίκα ή έπιθυμία πού ικανοποιείται προκαλεί ενθουσιασμό, στον άνδρα άγνιθάθεια.

Στον έρωτα εινε κανείς ευτυχέστερος για όσα άγνοεί, παρά για όσα γνωρίζει.

Τό μυστικώτατο του έρωτος μιας γυναίκας περιλαμβάνει δυό κεφάλαια: Στο πρώτο ή γυναίκα παραδίδεται, στο δεύτερο εγκαταλείπεται.

Συνήθως ή γυναίκες για να ξεχάσουν ένα σφάλμα, άποφασίζουν να διαπράξουν ένα άλλο, όπως οι μένους εκείνοι, οι όποιοι δέν θημιούνται πειά τό πρώτο ποτήρι ύστερα άπ' τό δεύτερο.

Για τις περισσότερες γυναίκες τό ν' αγαπούν έναν άνδρα, σημαίνει ότι μισούν έναν άλλο.

Μόνον ο έρωσ μπορεί να θεραπεύσει τό κακό, τό όποιο ο ίδιος έπροξένησε.

Για κάθε γυναίκα, ο τελευταίος έραστής εινε πάντοτε ο... πρώτος έραστής.

Έρωσ εινε ή βαθυτάτη σύνδεσις δυό άτόμων, τα όποια μιλούν την ίδια γλώσσα, τη γλώσσα της καρδιάς και των αισθήσεων.

Όσα προέρχονται από την καρδιά, όλα εινε άληθινά και συγχρόνως όλα ψευτικά.

Η έρωτευμένη γυναίκα εινε μια αλάβα, ή όποια «σκληραίνει» πάντοτε τον κύριό της.

Η άβρότης των αισθημάτων άνήκει μάλλον στη φίλια, παρά στον έρωτα. Γιατί ο έρωσ εινε βίαιος και τραχύς.

Ο έρωσ περιφρονεί ότι δέν άνήκει ή δέν προέρχεται άπ' αυτόν.

Η άληθινή καλλονή δέν ειν' εκείνη, την όποιαν εύχαριστείται κανείς να βλέπει, άλλ' εκείνη μπροστά στην όποια άναγκάζεται να κλείνει τα μάτια, σαν να βρίσκεται αντίκρου στον ήλιο.

Η εύαισθησία των κοριτσιών προέρχεται από έναν άόριστο πόθο, ο όποιος δέν έχει πάρει ακόμα συγκεκριμένη μορφή. Γι' αυτό άκριβώς τα νέα κορίτσια έχουν ένα μυστηριώδες θέλητρο, τό όποιο χάνουν άμέσως μόλις γίνουν γυναίκες.

Ο ρεμβασιώς μπροστά σ' ένα ώμορφο τοπίο, μωζν με μια γυναίκα, την όποια αγαπά κανείς, εινε τό άνόητο και άξιωπεριφρόνητο ιδεώδες του άστού, που έχει φιλολογικές άξιώσεις.

Για πολλές γυναίκες ή θρησκεία εινε ένα είδος έρωτος χωρίς έραστή.

Δίνον στα παιδιά παιχνίδια και συγχρόνως τους άπαγορεύον να τα μεταχειρίζονται όπως θέλουν. Έτσι ανατρέφον και τις γυναίκες για τον έρωτα, ενώ συγχρόνως τους τον άπαγορεύουν. Μένει ζωός ανεφάρμοστη ή άπαγόρευσις τόσο για τα παιδιά, όσο και για τις γυναίκες.

Έτι εν Ρεθ

